

SCHRIFTMEDITATIE

"Vrede zij ulieden". En dit gezegd hebbende, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn zijde. De discipelen dan werden verblijd, als zij de Heere zagen.

Johannes 20:19,20.

Daar zitten ze nu... Het is Pasen geweest. De kleine gemeente is bijeen op een niet nader omschreven plaats. Thomas is afwezig.. Maar de Emmaüsgangers zijn er bij. Voorts bevinden zich nog enkele naamlozen in het gezelschap. Door Lucas worden zij ondergebracht in het "Die met hen waren". Vrienden en metgezellen van allen die Zijn Naam ootmoedig vrezen. Alles tintelt van leven. Blijde klonk het woord: "De Heere is waarlijk opgestaan". Ook de Emmaüsgangers hebben verteld wat zij proefondervindelijk hebben beleefd toen zij huiswaarts togen. Welnu... hier is de kerk van de Heere Jezus Christus. Is die kerk dan niet in de tempel te Jeruzalem? De Allerhoogste woont niet in tempelen met handen gemaakt. Daarom behoeven we met onze tempelnamen niet te pronken. God roept Zijn kerk tevoorschijn waar en wanneer Hij wil. Hier is de kerk bijeen in een huis.. adres onbekend. Maar de deuren zijn op slot om de vreze der joden... dappere kerkvorsten. En toch begint in deze kleine gemeente de blijdschap steeds meer door te breken.

Eens zal alle vrees bezwijken,
En de nevels zullen wijken.
Jezus zelf brengt alles mee,
Liefde, blijdschap, rust en vree.

Vrede zal er komen omdat er Vrede is. Vrede zal het deel zijn van Gods kerk. Troost, troost Mijn volk, zegt uw God. Spreekt naar het hart van Jeruzalem, en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is.

Zeg, Paasloze lezer...zeg..u, die niet op kunt

staan van de pakken en de lasten. Heden moet voor u geschreven worden: "EN KOMENDE, HEEFT HIJ DOOR HET EVANGELIE VREDE VERKONDIGD, U, DIE VERRE WAART EN DIEN DIE NABIJ WAREN".

Ja, lees het nóg eens: EN KOMENDE..... Hier klopt het hart van Gods barmhartigheid in Christus Jezus. Eeuwig welbehagen doorbreekt onze gesloten deuren.

Vrede.. Wat is dat? Vrede.. dat is dat God niet meer op mij zal toornen en schelden.

De breuk is geheeld en de vloek uit het midden weggedaan...

Ik kon geen vrede maken. Voortdurend bevond ik mij in staat van oorlog. Bergen van zonden, onmacht en onwil versperden mij de weg. God eist voldoening.... en ik maak de schuld dagelijks groter. De Opgestane Heere heeft Voldoening en Verzoening aangebracht. Het recht van God is verheerlijkt. Nu begeeft Hij Zich tot Zijn gemeente met...nee... niet met een vrome wens, maar met de Goddelijke proclamatie:

"Vrede zij ulieden".

Vrede is méér dan vredig. Vrede is hoger en groter dan vredigheid. Vrede zegt:

De schuld Uws volks hebt G'uit Uw boek gedaan.

Ook ziet Gij geen van hunne zonden aan.

Gij vindt in gunst, en niet in wraak Uw lust.

De hitte van Uw gramschap is geblust.

Beschroomde en bevende harten moeten het weten.

Niets vermogende zondaren mogen dit eeuwig

troostwoord spellen: Vrede, vrede...

Die vrede gaat het verstand te boven. Ons verstand kan ons geen vrede bereiden. Het komt niet boven de onvrede uit. Hier is Gods verstand:

"Vrede zij ulieden". De STAAT van beschuldiging.

de STAAT van oorlog... de STAAT van beleg...

de STAAT van vervloeking is OPGEHEVEN.

't Kan zijn dat ik in de STÁND anders niet gevoel dan beschuldiging, onvrede, ellendigheid en alles wat zich verheft tegen de Goddelijke vrede. Maar waar God het geloof werkt en sterkt, wordt tegen alles in geschreeuwd: Hij is mijn Vrede... Maar.. wát maar?

Ja, daar probeer ik nu met mijn bevindelijkheid op te tornen tegen de beproeving des geloofs. O, het zou niet zo moeilijk zijn een overzicht te geven van wat ik zoal bevind... Maar, lieve mensen, de zwaarste en voor het vlees meest onmogelijke bevinding is de bevinding van het WOORD. Om als een uit alle vredigheid weggestormde zondaar eens te mogen zinken op deze Goddelijke proclamatie: "Vrede zij ulieden". Wij willen zo graag gelijk hebben. In dat vechten om gelijk.. om vredigheid.. wordt de onrust en onvrede steeds groter. Het is een troostrijke waarheid dat Jezus zondaren zalig maakt. Dat Hij het ALLEEN doet. Hij zal onderwijzen in dat met bloed geschreven Vredesverdrag. Dan mogen we iets bevinden, door het geloof, tegen alle vleeselijke wijsheid in, van de Vrede die door God is daargesteld. Daar zal ik dan niet vragen, of ik, ellendig mens, me zo vredig voel. Uit die vredigheid kan ik niet leven. Immers... in die vredigheid ben ik doorgaans tevreden met mezelf. Die vredigheid wisselt ook voortdurend van plaats met onrust en onvrede. Christus is gekomen uit het Welbehagen van God. Uit Zijn volbrachte werk roept Hij Zijn duurgekochte kerk toe: "VREDE ZIJ ULIEDEN". Mij?? Ach..mij? Waarom mij? De Heilige Geest zegt het persoonlijk tegen mij. Ik begin te beven.. ik kijk eens naar m'n oorlogstenuue. VREDE ZIJ ULIEDEN.. dat Woord is met macht en majesteit bekleed. Voorzichtig kijk ik op.. En Jezus, als Hij dit gezegd heeft, toont Zijn handen en Zijn zijde. Nu begint de grond van deze vredesproclamatie zichtbaar te worden. Hij toont de tekenen van Zijn lijden, van Zijn voldoening aan het Goddelijke recht. Als een druif is Hij getreden in de pers. Hij heeft Zijn bloed gestort. Hij heeft Zich vernederd tot in de dood... ja, de dood des kruises. Onze ogen worden afgetrokken van onze handen en handelingen. Er wordt iets verstaan van de boodschap: "Vrede zij ulieden". Hij is onze Vrede.. Zaligmaker..Redder. Die lieve Heere en Zaligmaker is in die ontzaggelijke oorlog geweest. Hij, de

onschuldige, wilde Zich beladen met de schuld Zijns volks. Toen werd Hij doorstoken met duizend zwaarden. Toen kwam hemel en aarde in oorlog.. Toen werd Zijn zweet tot grote druppelen bloed. Alles en een ieder verklaarde Hem de oorlog. En de Rechter stond op om de pers te treden. En de wijnpersbak werd buiten de stad getreden, en er is bloed uit de wijnpersbak gekomen, hoger dan de tomen der paarden. O, die wijnpersbak van de toorn Gods. Daar hadden wij moeten liggen. Daar zullen moeten liggen, allen, die buiten Jezus sterven.

Jezus is teruggekomen als Overwinnaar. In Zijn onpeilbaar verlies heeft Hij de eeuwige winst voortgebracht. Hij brengt nu de boodschap tot de treurenden Sions: "Vrede zij ulieden".

Zeg eens, veroordeelden en ongelukkigen.. zeg eens, diepgezonken schepselen.. Is er gebrek in deze Heiland? Moet er nog iets bij? Is Zijn lijden en leven genoeg voor niets hebbenden? Ja, amen ja. Op de weg naar Sion wordt het ervaren: Wij hebben alles ten kwade gedacht. Maar God heeft het ten goede gedacht. Door de arbeid van de Heilige Geest worden we steeds armer in onszelf. Langzaam wordt onze hemel opgerold als een dunne doek. Kent u iets van deze bevinding? Dat je geen "zucht in waarheid" meer overhoudt? In Romeinen 7 vinden we de bevinding van Gods kerk voor en na. De Heilige Geest werkt aan de vertwijfeling aan onszelf. Opdat we alle dingen schade en drek zouden leren achten bij de uitnemendheid der kennis van Christus.

En het zal geschieden, dat ter plaatse waar tot hen gezegd zal zijn: Gijlieden zijt Mijn volk niet, tot hen gezegd zal worden: Gij zijt kinderen des levenden Gods.

Geliefde lezer.. Hoe is het met u? Moogt ge een gezegende zijn in en met Hem? Dan zult ge ook gewisselijk ervaren dat Hij uw Vrede is. Midden in het rumoer van de strijd.. midden in de onrust van het leven.. midden in de naspraak van velen.. midden in uw bittere klacht: "Ik ellendig mens". Midden in dit alles zult gij bekennen en belijden: "Ik dank God, door Jezus

Christus".

De discipelen werden verblijd toen zij de Heere zagen. Blijdschap om Hem... om de zegen. Na de donkere nacht volgde een heerlijk morgenrood. Die blijdschap zal straks onbepaald. Door 't licht dat van Zijn Aanschijn straalt. Ten hoogste toppunt stijgen. Nóg worden zondaren verblijd. Door het oog des geloofs mogen ze de vernederde en verhoogde Christus in de Schriften aanschouwen. Nu zien we nog door een spiegel in een duistere rede. Straks komt Hij terug om Zijn kerk te halen. Dan zullen we Hem zien gelijk Hij is. Dat zal een eeuwige blijdschap zijn. Dan zal het Woord tot volle ontplooiing komen: "De discipelen dan werden verblijd, als zij de Heere zagen".

Looft, looft den Heer' der legerscharen,
O volken, heft een lofzang aan;
Hij wil ons in het leven sparen,
Ons hoeden op de steilste paân,
Voor wank'len onzen voet bevrijden,
Gij hebt ons voor een tijd bedroefd,
En ons gelouterd door het lijden,
Gelijk het zilver wordt beproefd.

Psalm 66:4

D.C.O.

oo00oo

K E R K E S P R A A K

KERKDIENSTEN

's zondags 10.00 en 16.30 uur.

Hemelvaartsdag 10.00 uur

KATECHISATIES

De katechisaties worden elke maandagavond gehouden in de benedenzaal van de kerk.

Voor jongens en meisjes t/m 15 jaar om 18.15 u.

Voor jongens en meisjes v.a. 16 jaar om 19.00 u.

KERKERAADSVERGADERING

D.V. maandagavond 5 mei zal er kerkeradsvergadering gehouden worden. Deze is voor u toe-